

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 155/2021
18.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Драгољуба Милановића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгољуба Милановића, адвоката Божицара Швоње, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К број 96/19 од 01.07.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 849/20 од 25.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 18.02.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгољуба Милановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К број 96/19 од 01.07.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 849/20 од 25.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К број 96/19 од 01.07.2020. године окривљени Драгољуб Милановић и окривљени Марко Петковић оглашени су кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које је окривљени Драгољуб Милановић осуђен на казну затвора у трајању од 5 година и 2 месеца, а окривљени Марко Петковић на казну затвора у трајању од 4 године и 8 месеци, у које казне им се урачунава време проведено у притвору од 26.11.2018. године па на даље.

На основу члана 264. став 7. КЗ у вези члана 87. КЗ према окривљенима Драгољубу Милановићу и Марку Петковићу изречена је мера безбедности одузимање предмета ближе наведених у изреци те пресуде за које је одређено да ће их по правноснажности пресуде уништити МУП РС.

На основу члана 151. став 1. ЗКП наложено је МУП-у Републике Србије, ПУ Нови Сад, Одељењу криминалистичке полиције, Групи за борбу против дрога да окривљенима Драгољубу Милановићу и Марку Петковићу у року од 30 дана по

правноснажности пресуде под претњом принудног извршења врате предмете ближе наведене у изреци те пресуде.

На основу члана 264. став 1. ЗКП у вези члана 261. став 2. ЗКП обавезани су окривљени Драгољуб Милановић и Марко Петковић да снесу трошкове кривичног поступка и то трошкове настале пред Вишим јавним тужилаштвом у Новом Саду износ од по 18.960,00 динара, на име физичко-хемијског вештачења, износ од по 3.700,00 динара, на име узимања биолошких трагова-букалног бриса, на име билошког вештачења износ од по 183.460,05 динара, укупно по 206.120,05 динара, као и трошкове настале пред Вишим судом у Новом Саду на име стражарског довођења у износу од по 1.600,00 динара, на име трошкова браниоца по службеној дужности адвоката Божицара Швоња и Слободанке Ђурић износе о чијој висини ће суд накнадно одлучити, као и пуашал у износу од по 15.000,00 динара, укупно по 16.600,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 849/20 од 25.11.2020. године одбијене су као неосноване, жалбе бранилаца окривљеног Драгољуба Милановића и Марка Петковића и Марка Петковића лично, па је пресуда Вишег суда у Новом Саду К број 96/19 од 01.07.2020. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Драгољуба Милановића, адвокат Божицар Швоња, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и став 2. тачка 2) ЗКП, као и повреда закона из члана 125, 126. у вези члана 59. и 77. став 1. и 2, члана 114. став 3. и члана 116. став 1. до 3. ЗКП, а из образложења произилази да је захтев поднет и због погрешно и непопутно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновну одлуку органа поступка или да укине само другостепену пресуду и предмет врати на поновну одлуку органу поступка, а да се првостепени или другостепени суд обавежу да се окривљеном исплати трошак састављања захтева за заштиту законитости у износу од 90.000,00 динара.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово приство било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП).

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгољуба Милановића је неоснован.

Бранилац окривљеног Драгољуба Милановића у захтеву наводи да се побијане пресуде заснивају на Потврди о привремено одузетим предметима од 26.11.2018. године која се односи на предмете одузете у кући у ..., улица ..., која је коришћена као доказ против окривљеног Драгољуба Милановића, а који наведену потврду није потписао, због чега у односу овог окривљеног наведена потврда представља доказ на

коме се пресуда не може заснивати, због чега су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд је оценио као неосноване. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног Драгољуба Милановића истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да потврда о привремено одузетим предметима издата од стране ПУ Нови Сад од 26.11.2018. године, након претреса куће у ..., улица ... коју су потписали и Драгољуб Милановић и Марко Петковић који су наведени као лица која су затечена на датој адреси, представља доказ који је изведен у складу са одредбама Законика о кривичном поступку (страна 6 став 3 и страна 7 став 1 другостепене пресуде), које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгољуба Милановића, као разлог подношења захтева наведене су и повреде закона из члана 125. и 126. у вези са чланом 59, 77. став 1. и 2, члана 114. став 3. и члана 116. став 1. до 3. ЗКП, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у овом кривичном поступку у погледу вештачења, предмета вештачења, погрешне оцене и тумачења доказа, оцене одбране окривљеног Марка Петковића, као и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која се образлаже тиме да се „већа количина канабиса не може утврдити са фотографије која је изведена као доказ“, међутим Врховни касациони суд се није упуштао у оцену ових навода захтева, јер истима у суштини оспоравају чињенична утврђења суда, што у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представља разлоге због којих окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 492. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**